

Tan sols ha dirigit dues pel·lícules, però ja s'ha convertit en un dels noms més prometedors del cinema independent americà. A més de dirigir, escriu els guions, interpreta i dona papers a la seva núvia. Tot queda en família amb Edward Burns.

Edward Burns: el Woody Allen Irlandès

Ni el mateix Edward Burns, un jove irlandès novaiorquès amb aspiracions a cineasta, creia que una pel·lícula tan modesta com *Los hermanos McMullen*, rodada en 16 mil·límetres, en caps de setmana, amb la núvia i uns quants col·legues, pogués arribar tan lluny. Guanyadora del prestigiós Festival de Sundance, en menys d'un any, l'èxit de *McMullen brothers* ha permès al nou cineasta independent rodar la seva segona pel·lícula, *Ella es única*, una altra comèdia romàntica on Burns repeteix, però amb més mitjans, actors i temes de la seva *opera prima*. Unes constants que el mateix Burns resumeix en "com es relacionen homes i dones o com no es relacionen", i que de seguida l'han portat a ser comparat amb el cronista per excel·lència del Nova York més *yuppie*. Família, irlandesos catòlics que viuen el pes de la religió amb hipocresia, la Gran Poma, crisi de parelles... És que s'ha tornat Woody Allen irlandès?

—Supose que li ho hauran dit mil vegades, però de quina forma ha influït l'obra de Woody Allen en el seu cinema?

—Jo sóc un gran aficionat al cine de Woody Allen però, més que influir-me, m'ha inspirat en el sentit que he vist que es podien fer pel·lícules intimistes sobre la gent que t'importa, que no tenen res a veure amb la majoria del cinema que actualment es fa a Hollywood.

—Però hi ha molts temes pels quals, tant vostè com Woody Allen, s'interessen d'una mateixa manera, per exemple el tema de la religió, en el cas d'Allen, la jueva, en el seu cas, la catòlica.

—Tracto el tema de la religió perquè els meus personatges són irlandesos com jo, i els irlandesos nord-americans són, la majoria, catòlics. A *Los her-*

manos McMullen els "dilemes religiosos" d'alguns personatges estaven una mica exagerats per a donar-li el to de comèdia que necessitava la pel·lícula, però la veritat és que existeixen molts joves irlandesos als Estats Units que tenen el "cap menjat" per la religió. El meu cercle d'amics s'assembla més als perso-

natges d'*Ella es única*. Són gent conscient del seu catolicisme, però no ho supediten tot a la moral cristiana.

—En el pla personal, de quina forma li afecta a vostè la religió?

—Encara que ja no sóc practicant, com que vaig rebre una educació catòlica de petit, això et dona una perspectiva molt concreta del món, sobretot en veure la vida sota l'estructura d'allò que és correcte i d'allò que no és correcte, d'allò que és bo i d'allò que és dolent.

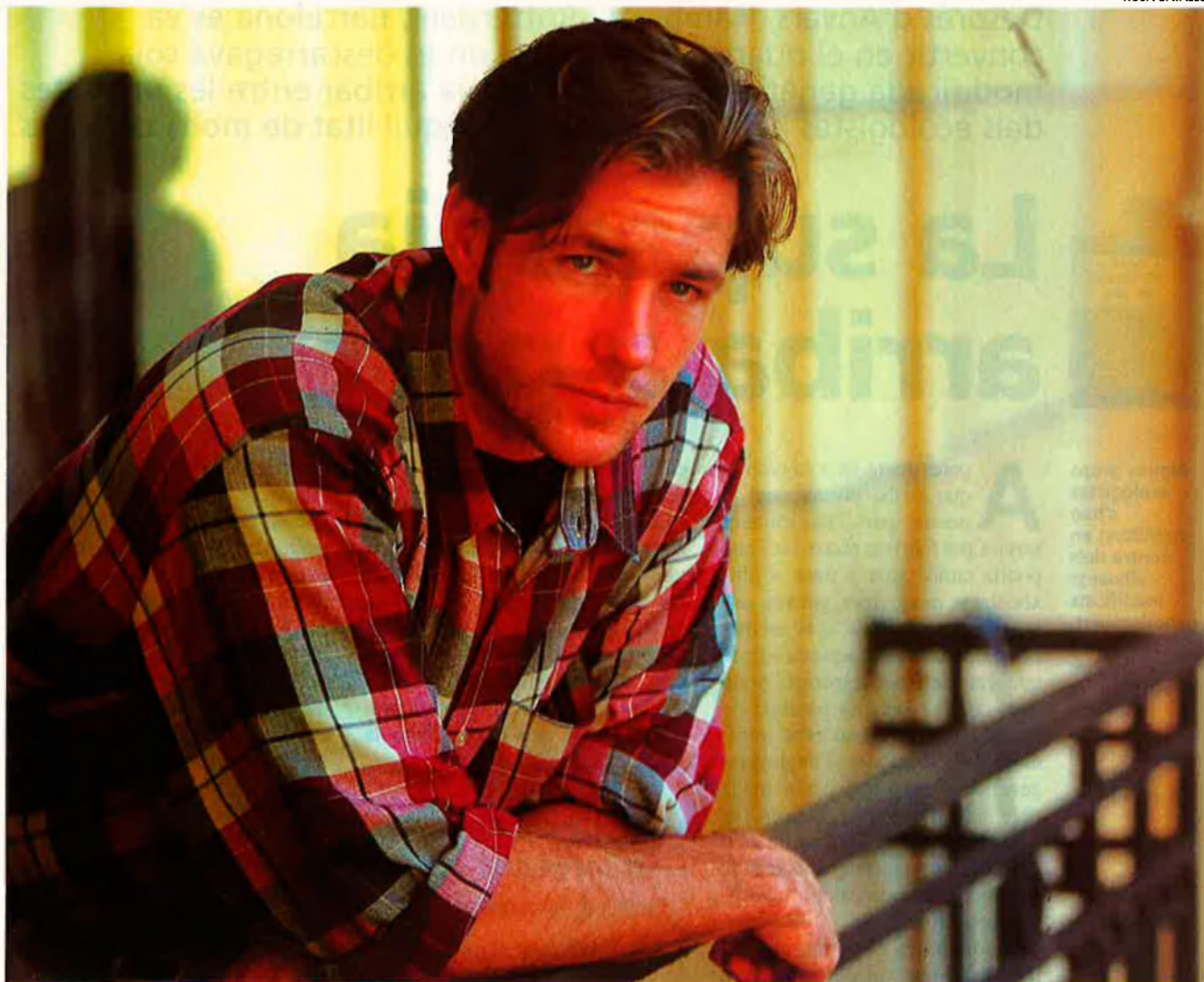
—I també a les seves pel·lícules, a l'igual que fa Woody Allen, vostè dirigeix, escriu els guions i interpreta. Té vocació frustrada d'actor, com li passa a Tarantino?

—No, no és això. En *Los hermanos McMullen*, com que no pagàvem als actors, ningú no ens podia assegurar que estarien quan els necessitàrem. Per això li vaig donar un paper a Maxine, perquè, com que és la meva núvia, sabia que podia comptar amb ella sempre que volgués, i per la mateixa raó

jo em vaig adjudicar un altre personatge. Vam pensar que així, almenys, podríem fer una tercera part de la pel·lícula. A *Ella es única* vam tornar a repetir l'operació perquè ens ho havíem passat molt bé actuant a la primera. I com jo ja estic acostumat a fer les tres coses, dirigir, escriure i interpretar, no m'adono si és difícil o no.

—Robert Redford figura com a productor executiu d'*Ella es única*. Com va contactar amb ell?

"Encara que ja no sóc practicant, com que vaig rebre una educació catòlica de petit, això et dona una perspectiva molt concreta del món, sobretot en veure la vida sota l'estructura d'allò que és correcte i d'allò que no és correcte."

—Quan vaig acabar *Los hermanos McMullen*, la vaig presentar a uns quants festivals i va ser refusada a tot arreu. Finalment, el Festival de Sundance, que dirigeix Robert Redford, la va seleccionar. Van guanyar i Redford em va dir que li truqués per a qualsevol cosa perquè el món de Hollywood era molt estrany i si em podia orientar en alguna cosa, ho faria amb molt de gust. Llavors, li vaig enviar el guió d'*Ella es única* i li va agradar tant que es va "apuntar" com a productor executiu. Va donar alguns suggeriments per al guió i per al repartiment, però el que més em va agradar d'això és que ell em donava suggeriments i jo n'agafava alguns i d'altres no, i no va haver-hi cap problema, és a dir, que em respectava com a director independent.

—De totes maneres, a *Ella es única* vostè ha treballat per a un gran estudi com és la Fox, i ha disposat d'un pressupost infinitament més gran que el que va tenir a *Los hermanos McMullen*. Quines diferències ha trobat entre fer una pel·lícula amb diners dels amics i treballar amb un estudi potent darrere?

—La principal diferència ha estat que per a *Los hermanos McMullen* vam necessitar vuit mesos per

tal d'aconseguir vint-i-cinc mil dòlars i per a *Ella es única* l'estudi ens va donar tres milions i mig només començar el rodatge. La primera cosa que vam pensar és que no sabríem com gastar tants diners; però no, de seguida se'ns en va anar el pressupost, perquè com més mitjans tens, més preses vols fer i més diners et gastes. Però amb la Fox tot ha anat bé perquè, com el nostre era un pressupost petit comparat amb el que normalment fan ells, no hi ha hagut pressions, ens han deixat en pau i he tingut el tall final a la sala de muntatge. A canvi hem disposat d'un vestuari i un disseny de producció que mai no haguéssim somniat quan fèiem *Los hermanos McMullen*.

—Per cert, li pensa donar a la seva companya en la vida real, Maxine Bahns, algun paper que no sigui el de la seva núvia?

—No estic interessat a explorar aquest terreny i no em faria molta gràcia veure Maxine fent escenes romàntiques amb un altre en un rodatge meu. No sóc cap masoquista.

"Amb la Fox tot ha anat bé perquè, com el nostre era un pressupost petit comparat amb el que normalment fan ells, no hi ha hagut pressions, ens han deixat en pau i he tingut el tall final a la sala de muntatge."

Manuel Romo